

(สำเนา)

เลขรับ ๗๓/๒๕๖๓ วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๖๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พชรินทร์ ชำศิริพงษ์ ผู้เสนอ
(นางสาวพชรินทร์ ชำศิริพงษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) กานต์กนิษฐ์ หัวสันตติ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) จักรพันธ์ พรนิมิตร ผู้เสนอ
(นางสาวกานต์กนิษฐ์ หัวสันตติ) (นายจักรพันธ์ พรนิมิตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) บุญยิ่ง นิติกานัจนา ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พรรณสิริ กุลนาถศิริ ผู้เสนอ
(นางบุญยิ่ง นิติกานัจนา) (นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ทศนียา รัตนเศรษฐ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ไพลิน เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ
(นางทศนียา รัตนเศรษฐ) (นางสาวไพลิน เทียนสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ทศนาพร เกษเมธีการุณ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ ผู้เสนอ
(นางทศนาพร เกษเมธีการุณ) (นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ปาริณา ไกรคุปต์ (นางสาวปาริณา ไกรคุปต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อรรถกร ศิริลัทธยากร (นายอรรถกร ศิริลัทธยากร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สัมฤทธิ์ แทนทรัพย์ (นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์ (นายทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วัฒนา ช่างเหลา (นายวัฒนา ช่างเหลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สะถิระ เผือกประพันธุ์ (นายสะถิระ เผือกประพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เขิงชาย ชาลีรินทร์ (นายเขิงชาย ชาลีรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) โชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ (นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิษขาร์ตัน เลาทพงษ์ชนะ (นางพิษขาร์ตัน เลาทพงษ์ชนะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กุลวลี นพอมรบดี (นางสาวกุลวลี นพอมรบดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ มะหะหมัด (นายประสิทธิ์ มะหะหมัด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไพบูลย์ นิติตะวัน (นายไพบูลย์ นิติตะวัน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมพงษ์ โสภณ (นายสมพงษ์ โสภณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กษิติเดช ชูติมันต์ (นายกษิติเดช ชูติมันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน	ผู้เสนอ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันท์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัฐรา พิมพ์
อร ทาน
อัครพล ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ (๑๘))
- (๒) ยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร (ยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และ มาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)
- (๓) กำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา ๒๘๔/๑ และมาตรา ๒๘๔/๒)

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัย ทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่างๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(๒) มาตรา ๒๗๘ ถ้ามิได้เกิดต่อธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๔/๑ และมาตรา ๒๘๔/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ มาตรา ๒๘๔/๑ ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่น หรือทั้งจำทั้งปรับ

การคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยทางกาย วาจา การส่งเสียง การแสดงอากัปกิริยาท่าทาง การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ไม่ว่าจะกระทำต่อหน้า หรือกระทำโดยการสื่อสารที่ส่งไปในทางเพศ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ อับอาย หรือถูกเหยียดหยาม รวมถึงการติดตาม รั้งควาน หรือการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางเพศต่อผู้อื่น

ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภรรยา หรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘๔/๒ ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่น โดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้างหรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกสรุปวิเคราะห์สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากการกระทำความผิดทางเพศในปัจจุบันมีการกระทำในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัย ทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่างๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยกำหนดบทนิยาม “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้กระทำ (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ยกเลิกความผิดฐานอนาจารโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล เนื่องจากเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามการแก้ไขนิยามในร่างมาตรา ๓ โดยการยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

(๓) กำหนดการคุกคามทางเพศให้เป็นความผิดในมาตรา ๒๘๔/๑ และกำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำความผิดมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ

อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น เป็นเหตุฉกรรจ์
ในมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง และในมาตรา ๒๘๔/๒ (ร่างมาตรา ๗)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ (๑๘))

(๒) ยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร (ยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ และมาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)

(๓) กำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา ๒๘๔/๑ และมาตรา ๒๘๔/๒)

๒.๒ เหตุผล

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมี

ความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยกำหนดบทนิยาม “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้กระทำ (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ยกเลิกความผิดฐานอนาจารโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำ อวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล เนื่องจากเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามการแก้ไขนิยามในร่างมาตรา ๓ โดยการยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

(๓) กำหนดการคุกคามทางเพศให้เป็นความผิดในมาตรา ๒๘๔/๑ และกำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกกระทำอันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่นเป็นเหตุฉกรรจ์ในมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง และในมาตรา ๒๘๔/๒ (ร่างมาตรา ๗)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

หน่วยงานของรัฐ

๑. ศาลยุติธรรม
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาคเอกชน

สภาพนายความ

ภาคประชาสังคม

๑. มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี
๒. มูลนิธิเพื่อนหญิง
๓. มูลนิธิผู้หญิง
๔. สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี
๕. มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ช่วยเหลือเด็กถูกทำร้าย ทารุณกรรมหรือถูกเอาเปรียบ
๖. มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยกำหนดบทนิยาม “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้กระทำ (ร่างมาตรา ๓)

๓.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิกความผิดฐานอนาจารโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำ อวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล เนื่องจากเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามการแก้ไขนิยามในร่างมาตรา ๓ โดยการยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า

วรรคหก วรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

๓.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดการคุกคามทางเพศให้เป็นความผิดในมาตรา ๒๘๔/๑ และกำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำอันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น เป็นเหตุฉกรรจ์ ในมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง และในมาตรา ๒๘๔/๒ (ร่างมาตรา ๗)

๓.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

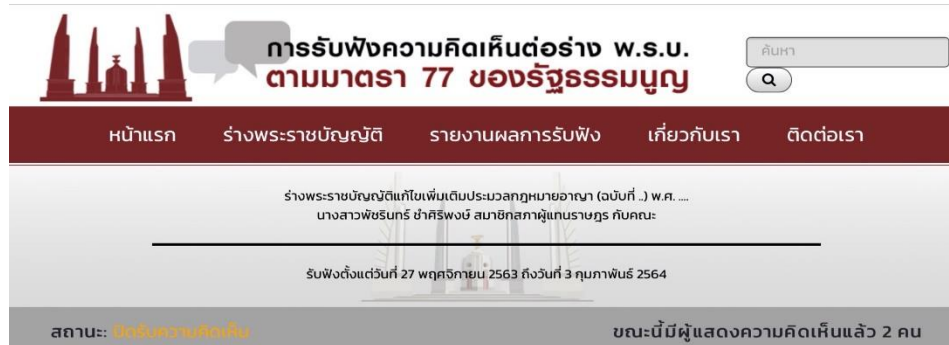
๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๖๓ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒.๑ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

๔.๒.๒ ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- ๑) ศาลยุติธรรม
- ๒) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๔) สภานายความ
- ๕) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี
- ๖) มูลนิธิเพื่อนหญิง
- ๗) มูลนิธิผู้หญิง

- ๘) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี
- ๙) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ช่วยเหลือเด็กถูกทำร้าย ทารุณกรรมหรือถูกเอาเปรียบ
- ๑๐) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป

๕.๒ จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๖ ราย ประกอบด้วย

- ๑) ศาลยุติธรรม
- ๒) สำนักงานศาลยุติธรรม
- ๓) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๕) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๕.๒.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยกำหนดบทนิยาม “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้กระทำ (ร่างมาตรา ๓)

ไม่เห็นด้วย

๑. การبيبหน้าอก แต่ไม่ได้มีการสอดใส่ก็ถือว่าเป็นการกระทำชำเรา เว้นแต่ท่านว่าหน้าอกคืออวัยวะเพศ **ประชาชน**

๒. ไม่ควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ที่จะกำหนดบทนิยาม “การกระทำชำเรา” ให้หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้กระทำ เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ไว้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเนาตามธรรมชาติแล้ว **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๓. การกระทำความผิดที่มีความเป็นอาชญากรรมเล็กน้อย เป็นเรื่องส่วนตัว ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ถูกกระทำความผิดโดยตรง หรือมุ่งคุ้มครองผู้เสียหายเท่านั้น เป็นความผิดเล็กน้อย กฎหมายโดยทั่วไปกำหนดให้เป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปีและถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว การลงโทษผู้กระทำความผิดอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลแขวงซึ่งผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แต่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖ เป็นความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ไม่ใช่ความผิดที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลใดโดยเฉพาะ การกระทำความผิดส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคมส่วนรวม รัฐจึงมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล และเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เป็นความผิดที่กฎหมายถือว่าเป็นความผิดต่อแผ่นดิน และหากมีบุคคลถูกกล่าวหาว่าฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๖ ย่อมเป็นคดีที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ในการตัดสินคดีจึงควรมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนเป็น

องค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี และเนื่องจากกฎหมายไม่ได้บัญญัติอัตราโทษขั้นต่ำไว้ ศาลจึงสามารถใช้ดุลพินิจตามพฤติการณ์แห่งคดี ความร้ายแรงแห่งการกระทำในการกำหนดโทษและลงโทษขั้นต่ำเพียงใดก็ได้ **สำนักงานศาลยุติธรรม**

เห็นด้วย

เห็นด้วยในหลักการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “การกระทำชำเรา” ให้กว้างขวางและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีผลในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด แต่โดยที่สถานการณ์การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในปัจจุบันที่มูลนิธิพิริยาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือนั้นพบว่า การกระทำความผิดมีความรุนแรงและหลากหลายมากขึ้น ทั้งในด้านจำนวนคดีที่เกิดขึ้น อายุของผู้ถูกกระทำที่มีตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงผู้สูงอายุ และลักษณะของการกระทำความผิดที่มีความหลากหลายมากขึ้น ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. สมควรกำหนดช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ เพื่อกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดและโทษ ให้แตกต่างกัน เป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิด แต่ไม่เกิน ๕ ปี

กลุ่มที่สอง อายุ ๕ ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๐ ปี

กลุ่มที่สาม อายุ ๑๐ ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ ปี

กลุ่มที่สี่ ตั้งแต่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป

โดยมีเหตุผลว่า กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มของเด็กที่มีความเปราะบางมากที่สุดทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ถูกกระทำ และไม่สามารถร้องขอความช่วยเหลือ ชัดขึ้นหรือป้องกันตนเองจากการกระทำได้ ไม่ว่าจะมีการกระทำที่เป็นการล่วงล้ำหรือไม่ล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้ถูกกระทำ ถ้าเป็นการกระทำที่บั่นทอนร่างกายของเด็กเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำแล้ว ย่อมจะต้องมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของเด็กไม่แตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดให้การกระทำที่จะถือว่าเป็นการกระทำชำเราในเด็กสองกลุ่มนี้ แม้จะมีได้มีการล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้ถูกกระทำ ก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำชำเราเช่นเดียวกัน โดยสมควรกำหนดโทษให้กลุ่มที่หนึ่งมีโทษหนักกว่ากลุ่มที่สอง

ส่วนกลุ่มที่สาม และกลุ่มที่สี่ อาจกำหนดให้เฉพาะการกระทำที่เป็นการล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก และช่องปากของผู้ถูกกระทำ ให้ถือว่าเป็นการกระทำชำเรา แต่สมควรกำหนดโทษในกลุ่มที่สามให้หนักกว่ากลุ่มที่สี่

อย่างไรก็ดี เพื่อให้บทบัญญัติของกฎหมายมีความชัดเจนแน่นอน สมควรจะต้องมีการพิจารณากำหนดถ้อยคำให้รอบคอบรัดกุม เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีโทษในทางอาญา และการกำหนดว่าการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปาก “ของผู้กระทำ” นั้น น่าจะมีความคลาดเคลื่อนหรือไม่ ซึ่งที่ถูกต้องควรใช้คำว่า “ของผู้ถูกกระทำ” **มูลนิธิพิริยาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี**

๔.๒.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิกความผิดฐานอนาจารโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำ อวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล เนื่องจากเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามการแก้ไขนิยามในร่างมาตรา ๓ โดยการยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

ไม่เห็นด้วย

๑. ต้องการความกระจ่าง การกระทำอนาจารคือการ Sexually Harassment หรือไม่ หากไม่ใช่ก็ไม่เห็นด้วยเพราะไม่ครอบคลุม **ประชาชน**

๒. ไม่ควรยกเลิกความผิดฐานอนาจารโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่อล้า อวัยวะเพศ หรือทวารหนักของบุคคล เนื่องจากปัจจุบันมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งนอกจากจะได้มีการปรับปรุงบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ไว้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเนาตามธรรมชาติแล้ว ยังได้ปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศบางประการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายและเพื่อให้ความคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกระงับทางเพศกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๓. สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น แต่ถ้าวการใช้เสรีภาพส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ส่งผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น หรือส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนรัฐย่อมมีอำนาจในการจำกัดเสรีภาพดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อย่างไรก็ตาม หากเป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือติชมโดยสุจริตแล้ว การกระทำนั้นก็ย่อมได้รับการคุ้มครอง โดยถือว่าไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๖ ซึ่งได้บัญญัติไว้ชัดเจนอยู่แล้ว **สำนักงานศาลยุติธรรม**

เห็นด้วย

เห็นด้วยในหลักการตามที่ได้ให้เหตุผลและข้อสังเกตไว้ในข้อ ๑ ข้างต้นแล้ว **มูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อเด็กและสตรี**

๔.๒.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดการคุกคามทางเพศให้เป็นความผิดในมาตรา ๒๘๔/๑ และกำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำความผิดมีอำนาจเหนือผู้ถูกระงับอันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น เป็นเหตุจรรยา ในมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง และในมาตรา ๒๘๔/๒ (ร่างมาตรา ๗)

ไม่เห็นด้วย

๑. แม้จะเกิดแผลใจกับผู้ถูกระงับในเด็กมากกว่า แต่ไม่ควรกำหนดอายุ สังคมต้องการความเท่าเทียม ในการคุ้มครองความปลอดภัยเท่า ๆ กัน **ประชาชน**

เห็นด้วย

๒. เห็นชอบในหลักการที่จะกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ ให้เป็นความผิดในมาตรา ๒๘๔/๑ และกำหนดความผิดและโทษ เป็นเหตุจรรยา ในมาตรา ๒๔๑/๑ วรรคท้าย และในมาตรา ๒๘๔/๒ ตามร่างมาตรา ๗ แต่ไม่เห็นด้วยที่จะนิยามคำว่า “การคุกคามทางเพศ” ไว้ในมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง ตามร่างมาตรา ๗ แต่ควรกำหนดนิยามความหมายคำว่า “การคุกคามทางเพศ” ไว้ในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยแก้ไขเพิ่มเติม ความหมายของคำว่า “การคุกคามทางเพศ” เป็น (๑๙) แห่งมาตรา ๑ จะถูกต้องเหมาะสมกว่า ทั้งนี้ นิยามความหมายของคำว่า “การคุกคามทางเพศ” ต้องชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการตีความว่าการกระทำใดจะเป็นความผิดอาญาฐานคุกคามทางเพศหรือไม่ **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๓. เห็นด้วยในหลักการกับการเพิ่มบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ซึ่งเป็นหลักการที่ดีที่จะให้ความคุ้มครองกับประชาชนที่ถูกคุกคามทางเพศ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เข้มงวดมารับในการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว มีเพียงความผิดลหุโทษซึ่งไม่มีผลเป็นการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด ทั้งนี้ในปัจจุบันมีประชาชนถูกคุกคามทางเพศในลักษณะต่างๆ จำนวนมาก จึงสมควรกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้

อย่างไรก็ดี การกำหนดลักษณะของการกระทำความผิด ว่าการกระทำในลักษณะใดที่จะถือว่าเป็นการคุกคามทางเพศนั้น จะต้องพิจารณาให้เกิดความรอบคอบ มิเช่นนั้นจะไม่ได้ผลตามที่ประสงค์แต่จะเป็นการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้ดุลพินิจที่กว้างขวางจนอาจจะทำให้เกิดปัญหาการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตได้

“การคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยทางกาย วาจา การส่งเสียง การแสดงอากัปกริยาทำทาง การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใด ไม่ว่าจะกระทำต่อหน้า หรือกระทำโดยการสื่อสารที่สื่อไปในทางเพศเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือนร้อนรำคาญ อับอาย หรือถูกเหยียดหยาม รวมถึง การติดตาม รังความ หรือการกระทำใดที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางเพศต่อผู้อื่น” **มูลนิธิปวีณาหงสกุล เพื่อเด็กและสตรี**

๔.๒.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๑. การบีบบังคับ การจับมือ การสัมผัสร่างกาย หากอีกฝ่ายไม่ยินยอมหรือไม่ถูกกละเทศะ ถือเป็นการคุกคามทั้งสิ้น **ประชาชน**

๒. การแก้ไขถ้อยคำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ย่อมเป็นประโยชน์ในการใช้และตีความกฎหมาย จำกัดการใช้ดุลพินิจ อีกทั้งยังเป็นการรับรอง และคุ้มครองให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Right : ICCPR) ข้อ ๑๘ ว่าด้วยการคุ้มครองเสรีภาพในการแสดงออก

อย่างไรก็ตาม การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบในวงกว้าง จึงเห็นควรมีการศึกษาวินิจฉัย วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ไขกฎหมายและสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้ มาตราดังกล่าว ประกอบสถิติและแนวคำพิพากษาในเรื่องดังกล่าวอย่างรอบด้านเพื่อประกอบการพิจารณา โดยละเอียดรอบคอบต่อไป **กระทรวงยุติธรรม**

๓. สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นที่ ๑ ถ้อยคำในบทนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” มีลักษณะเป็นการนำถ้อยคำ ในมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาปรับปรุงใหม่ โดยเพิ่มเนื้อหาในกรณีการใช้สิ่งอื่นใดล่วงล้ำช่องปากของผู้อื่น นอกเหนือจากอวัยวะเพศ หรือทวารหนัก ทั้งนี้ มีข้อสังเกต คือ

ประการแรก ในกรณีการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของผู้ถูกระทำ อาจมีลักษณะเป็นพฤติการณ์ของการเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ซึ่งมีกฎหมาย บัญญัติรองรับอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องกำหนดไว้ในบทนิยาม

ประการที่สอง นิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ตามกฎหมายปัจจุบันที่กำหนดว่าโดยใช้อวัยวะ เพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น คำว่า “ล่วงล้ำ” เป็นพฤติการณ์ที่ผู้ชาย เท่านั้นสามารถเป็นตัวการ ขัดแย้งกับถ้อยคำตามมาตรา ๒๗๖ ที่กำหนดว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น...” ที่ ผู้หญิงอาจเป็นตัวการได้

ประเด็นที่ ๒ เห็นว่ามีความเกี่ยวเนื่องกับประเด็นที่ ๑ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องกำหนดถ้อยคำ หรือความหมายในบทนิยามให้ชัดเจนเสียก่อน

ประเด็นที่ ๓ เห็นว่าบทนิยามคำว่า การคุกคามทางเพศตามร่างมาตรา ๒๘๔/๑ วรรคสอง มีความหมายกว้างไม่ชัดเจนอาจมีปัญหาในการตีความ เนื่องจากการกระทำบางอย่างตามบทนิยามอาจเป็น ความผิดฐานกระทำชำเรา ความผิดฐานกระทำอนาจาร ความผิดฐานหมิ่นประมาท ความผิดฐานดูหมิ่นซึ่งหน้า ความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงควรกำหนดถ้อยคำหรือความหมายให้ชัดเจน

๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. เป็นการแก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่เป็น การยู่ยงประชาชนอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ปรับปรุงให้การบังคับใช้

กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีขอบเขต เหมาะสม ชัดเจน สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามหลักนิติรัฐ **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๕. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖ (ฉบับปัจจุบัน) จึงเป็นบทบัญญัติที่กำหนดความผิด และโทษไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสม กับทั้งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่จำเป็น เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และเป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง จึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๖. สมควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตริ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเพื่อจัดกลุ่มเด็กที่ถูกกระทำชำเราเสียในคราวเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหากล่องละเมิดทางเพศได้รับการแก้ไขที่ตรงกับสภาพปัญหาที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันและจะทำให้กฎหมายมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบ และเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน
- แผนปฏิรูปประเทศ เรื่อง
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

กำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้นเพื่อให้สังคมและประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายยิ่งขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสัมพันธ์กับประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

- ๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไม่มี
- ๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม ไม่มี
- ๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ ไม่มี

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ ไม่มี

๕. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

๖. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

๗. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับทางพินัย
- โทษอุกกรรม

เหตุผลและความจำเป็น

เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรงสมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับการ ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นางสาวพัชรินทร์ ชำศรีพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2563 ถึงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2564

สถานะ: **เปิดรับความคิดเห็น** ขณะนี้มีผู้แสดงความความคิดเห็นแล้ว 2 คน

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร